1. Ved bruk av TCP er det viktig å lage en egen protokoll (applikasjonslags-protokoll) på toppen av Berkeley socket laget. Hvilke egenskaper har TCP som gjør denne protokollen så viktig?

TCP er forbindelsesorientert. Pakker blir sendt på nytt hvis det oppstår feil og pakkene ankommer I riktig rekkefølge.

Protokollen sørger for at TCP kan slå sammen flere beskjeder og rekkefølgen blir riktig. Klient og tjener havner ellers I utakt.

2. Hvordan ser din applikasjonslags-protokoll ut?

Meldingsbasert:

- 1. <size>:message
- 2. klient: receive meny send command receive status
- 3. bestemmer hvordan beskjeden ser ut (proto.h)
- 4. klient sender input fra tastaturet til tjeneren uten noe logikk

Begrunn designet!

- 1. Bruker size for å finne ut hvor lang meldingen er. Hvis den er lengre, er det en ny beskjed.
- 2. Bruker det slik for å synkronisere tilstanden mellom klient og tjener. Klienten ble også veldig enkel
- 3. Definere størrelse på forespørsler, messages og funksjonene proto_recv og proto_send. Hver beskjed er ren ASCII (gjelder også punkt 4). Gjør protokollen forståelig.

3. Ta hensyn til maskinarkitekturen! Hva kan gå galt? Ville programmet ditt virke hvis du kompilerer og kjører tjeneren din på en arkitektur med Big Endian, og klienten på en av Linux-maskinene i Ifis terminalstuer?

Beskjeden blir nonsense hvis den tolkes med feil endianness.

- Eksempel, 32-bit number, 0xDEADBEEF:

_	Big-Endian:		Little-Endian	
	Memory Location	Value	Memory Location	Value
	Base Addr + 0	DE	Base Addr + 0	EF
	Base Addr + 1	AD	Base Addr + 1	BE
	Base Addr + 2	BE	Base Addr + 2	AD
	Base Addr + 3	EF	Base Addr + 3	DE

Programmet mitt sender bare strings, så jeg har unngått hele den problematikken. Så, det skal funke med tjener / klient med forskjellig endianness.

4. Programmet ditt bruker forbindelsesorientiert kommunikasjon, men nettfilsystemet NFS bruker hovedsaklig forbindelsesløs kommunikasjon. Hvilke problemer unngår du i programmet ditt ved å bruke forbindelsesorientiert kommunikasjon?

- Unngår tap av pakker slipper å skrive kode for å sende på nytt
- slipper å gjenopprette forbindelser
- slipper å ta forbehold om at pakkene kommer ut av rekkefølgen
- slipper å kjøre feilsjekking på kommunikasjonen

5. Hvilke muligheter tilbyr Linux og Berkeley socket APlen for å utvikle tjenere som kan oppretteholde flere forbindelser samtidig, og som kan kommunisere med flere klienter samtidig? Hvilken av mulighetene har du valgt og hvorfor?

Linux

- Fork() per client (easiest, ressurskrevende)
- pthreads() (lightweight, more complex)
- single thread, asynkron (super fast, super complex)

Berkeley:

accept() mange sockets.

Jeg har valgt fork() fordi den var lettest å implementere